

лѣміатъ, и богатіатъ владѣтель на земата, праотца Ядама. Богъ заповѣдалъ Ядамъ, и Еви да не гаджтъ отъ дѣрвото на познаніето; дрѣгомче, имъ рѣкълъ, въ сѫщій день, въ който гадете, ще умрете: оў мрете. И діаколътъ, който гы накаралъ, да престапятъ Божіата заповѣдь, и да гаджтъ, имъ рѣкълъ: че нѣма да умржтъ; „нѣ умрете;“ Ядамъ покѣрвалъ Діаколътъ, и не покѣрвалъ Бога, нѣ той сѧ измамилъ. Тойзи сѫщіатъ Діаколъ е, който шепне на ушигы на кметоветы, на богатыты, на лихомициты, и дѣма имъ: „нѣ умрете“ той гы праки да сѧ надѣяйтъ че ще имжтъ многогодишено жи-
вотъ, и кара гы да дѣматъ: „Дѣшѣ! ймаши мнѡгага блѣга ле-
жаша на лѣта мнѡгага.“ Тзий сѫщро и онова слово „нѣ подвиж-
сѧ во вѣкъ.“

Нѣ какъвъ е тойзи гласъ, дѣто слышамъ като гръмъ отъ небе-
то? той е Божіатъ гласъ; „и рѣче мъ Богъ“ и що мъ рече? „Безъм-
нѣ, Безъмнѣ! въ сію нѣщъ дѣшѣ твою йстѣжѣтъ ѿ тебѣ.“ Богатій началниче, ты, който стоишъ, и размышлявашъ за мно-
гото си имоты, чѣдъ сотворю? ты, който вълившавъ, че ще живѣ-
ешь много годинки, и не мыслишъ никакъ за умираніе; безъмнѣ! глѣ-
павый! и несмысленіе! не тѣсъ година, не тосъ мѣсеци, не тѣсъ се-
дмица, но тамъ нощъ, „Въ сію нѣщъ“ искатъ да ти грабиштъ дѣ-
шата: „Дѣшѣ твою йстѣжѣтъ ѿ тебѣ.“ За малко часове ты у-
мирашъ. Възможно ли е тока, Христіане? и слѣдователно кой надѣ-
жды сѫ былъ онъ, кointо е ималъ днешніатъ богатъ? глѣпавы, и свѣ-
тины. И убо той нѣ е ли знаилъ, що е дѣмалъ, когато си въобра-
жавалъ многото имоты, и многото годинки? извѣстно. Убо умиратъ
ли и богатити, какъ-то умиратъ, и сиромасити? кой сѧ съмнѣва?
Бидѣлъ царь Навходоносоръ наскрѣ единъ образъ голѣмъ, высокъ,
на който главата была отъ злато, гърдицы отъ сребро, коремътъ отъ
медъ, кълкыты отъ желѣзо, и краката частъ отъ глина, частъ отъ
желѣзо, нѣ нѣ е тѣй тайнството, което испыткамъ. Той видѣлъ още,
че сѧ откъснѣлъ единъ камъкъ отъ єдна гора, безъ да угади комъ рѣ-
ка го е откъртила, и тойзи камъкъ одариликъ онъ образъ, и съборилъ
го на земата, и направилъ го на пепелъ, а вѣтърътъ го распрѣснѣлъ,
и сѧ изгубило и мѣстото, гдѣто стоялъ образъ: „Отбрежесѧ къ-
менъ безъ рѣки, и ўдари образъ, тогдѣ йстроши сѧ ѕвѣ-
скъдѣль, желѣзо, мѣдъ, сребрѣ, злато, и бѣсть ѕкъ прѣхъ“